

oznanilo

Nikoli ne išči
 svojega miru
 v besedah ljudi!
 Naj namreč
 o tebi govorijo
 dobro ali slabo:
 zaradi tega
 ne boš
 nič drugačen človek.
 (Tomaž Kempčan)

2. adventna
 nedelja

leto VII /2010-16
 4. december 2016

Mt 3,1-12

NATAKNI SI KRISTUSOVA OČALA

V evangeliju nam »adventni pridigar« Janez Krstnik kliče: »Spreobrnite se, kajti približalo se je Božje kraljestvo!« (Mt 3,2) Njegov klic k spreobrnjenju je vedno aktualen, zlasti v adventu, vendar se grška beseda za spreobrnjenje (metanoia) »etimološko nanaša na spremembo uma, spremembo načina mišljenja. Pomeni zavzeti drugačno stališče, videti resničnost z novimi očmi« (Tomaš Špidlík). Spreobrnjenje je središče preroških pridig, ne samo učenja Janeza Krstnika. Spremeniti (spreobrniti) moramo svoje mišljenje, v skladu z njim pa nato svoje življenje.

Človek je poklican, da vnovič pretehta, katere vrednote vladajo v njegovem življenju in katere krojijo njegove odločitve. Adventni čas je nova priložnost, da bi »prečistili« svoj razum in svoj pogled na svet. Spreobrniti se pomeni videti resničnost z novimi očmi, zato pomeni postaviti Boga v

središče in ne imeti v središču lastnega jaza ter svojih podob o Bogu. Pomeni spremeniti način razmišljanja o Bogu in svoj način odnosa z njim in se odvrti od idej, ki smo si jih sami ustvarili, k njemu, kakršnen se razodeva. Tako Janez Krstnik v evangeliju poziva farizeje, naj si ne domišljajo, da imajo Abrahama za očeta, ampak naj se pripravijo, da bodo sprejeli novo razodetje, ki bo prišlo v Jezusu Kristusu. Spreobrnjenje tako v tem smislu pomeni, da si nekako nadenemo »Kristusova očala« in skozi njega gledamo na svet, dogodke in na ljudi.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Jaz vas krščujem z vodo, da bi se spokorili; ta pa, ki pride za menoj, je močnejši od mene

in jaz nisem vreden, da bi mu obuvalo sezul; on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem. (Mt 3,11)

Jaz - original ali kopija?

Fenomen današnjega časa je, da obstajajo ljudje, ki so pripravljene zatajiti svojo enkratnost, svojo pristnost in identiteto, upogniti svojo hrbtenico, da bi si pridobili vstop v navidez pomembno družbo. Prilagajajo se, na noben način nočejo biti drugačni od drugih, nočejo izstopati, trudijo se, da ne bi koga užalili, da ne bi prišli s kom v konflikt in bi jih iz določene kroga izključili. Tako izgubiš svojo identiteto in potoneš v množici. Primerjaš se z drugimi in se več ne razlikuješ, opustiš svojo pravo obliko in podobo in s tem izgubiš svoj obris. Nekoč je nekdo rekel: Človek se rodi kot original, umre pa kot kopija. Podrejamo se diktatu mode, zapeljivosti reklam, počenjamo to, kar je »in«, pustimo se določati temu, kar se dela – naj bo to pri vprašanju aktualnih počitniških krajev, najmodernejše znamke hlač ali političnega prepričanja – in to se začneja že pri otrocih. Postajaš takšen, kot so vsi – in se pri tem izgubljaš. Vsem želiš ustreči – in se pri tem izgubljaš v nič. Krščansko poslanstvo je drugačno:

Vstani, Jeruzalem, Bog želi tvoj blišč, Bog ti je dal za večno svoje ime, Bog te želi v tvojih posebnostih – in povzpni se v višavo, postavi se in se pokaži v svoji enkratnosti in v svoji lepoti! Dvigni se! Postavi se! Postavi se za Boga – kot se je postavil Janez, trdi in nenavadni klicar v puščavi. Postavi se zase in za svoje meje in naj te objame Božja neskončnost! Bodi vse svoj v svoji enkratnosti! Bodi pokončen in postavi se na lastne noge, človeški sin, človeška

hči! Ne izgubljal hrbtenice, ki ti jo je podaril Gospod! Po: A. Schwarz, Moj resnični božič

Dobri Jezus, pomagaj mi razširiti tvoj prijetni vonj povsod, kamorkoli grem.

Preplavi mojo dušo s svojim Duhom in življenjem.

Povsem prepoji in prevzemi vse moje bitje, da bo moje življenje izžarevalo tvoje življenje.

Sij skozme in bodi tako v meni, da bo vsaka duša,

s katero bom prišel v stik, čutila tvojo navzočnost v moji duši.

Dovoli jim, da pogledajo navzgor in naj ne vidijo več mene, ampak le Jezusa!

Bodi z menoj in tedaj bom začel sijati, kakor siješ ti.

Naj sijem tako, da bom luč drugim.

Čujte torej, ker ne veste, katero uro pride vaš Gospod. To pa vedite, da bi hišni gospodar, ko bi vedel, ob kateri uri pride tat, čul in bi ne pustil spodkopati svoje hiše. Zato bodite tudi vi pripravljene; zakaj ob uri, ko ne mislite, bo prišel Sin človekov.

(Mt 24,42-44)

Obogati moje srce

Obogati moje srce s svojo prisotnostjo, Gospod, spremeni ga v svoje bivališče!

Ti si gost, ki ga pričakujem, prijatelj, ki naj bi ostal pri meni. Tebi, ki bi moral bivati v palači, lahko ponudim le revno utico.

Toda svoje bivališče bogatim s hrepenenjem in pričakovanjem.

In razsvetlila ga bo nebeška svetloba.

Moje bivališče postaja katedrala, moje srce tabernakelj.

Obogati moje srce s svojo prisotnostjo, Gospod, spremeni ga v svoje bivališče.

Amen.

Jaz - pred Bogom

Vsako obdobje prinaša drugačne stiske. V preteklosti so se ljudje pogosto borili za golo preživetje. Mučile so jih neozdravljive bolezni, razsajala je kuga in ljudje proti temu pogosto niso mogli ničesar storiti. Večina prebivalstva je trpela tudi zaradi težkih pogojev, v katerih je delala: ljudi so zatirali in jih izkoriščali. Vojne, naravne nesreče in slabe letine so doprinesle k temu, da je bil človek oropan vsakega upanja na boljše življenje. Tudi danes vedno znova doživljamo stiske, ki prihajajo od zunaj: naravne nesreče, kot so poplave, požari, uničujoče nevihte; ali stiske, v katerih se znajdemo zaradi človeških napak: stiska zaradi vojne, ki ne vodi le v lakoto, pač pa tudi v preganjanje in beg. Tu je še brezposelnost, pa finančne stiske, ki nam vzbujajo strah, da ne bomo več zmogli zaslužiti za preživetje. Spet drugačna je stiska, če dobimo odpoved najema stanovanja in ne najdemo drugega primernege. Nenazadnje so tu številne druge stiske, v katerih se znajdemo vsak dan. Pogostejše od zunanjih pa so notranje,

duševne stiske, ko trpim zaradi svoje osamljenosti in izoliranosti. Počutim se nerazumljenega, zavrženega. Bojim si iti med ljudi. V glavi se mi pletejo misli o tem, kaj bi si o meni lahko mislili drugi. Tako se izogibam srečevanju z ljudmi. Počutim se brez moči. Trpim zaradi pomanjkanja smisla življenja. Moje delo, moj vsakdanjik, moji odnosi, vse to se mi zdi brez smisla. Bog lahko pošlje človeka, ki nas v stiski podpre in nam pomaga, da se je osvobodimo. Lahko pa našo stisko preobrazi tudi beseda iz Svetega pisma, beseda obljube, ki nas opogumi, da vstanemo in ne dovolimo stiski, da bi nas podjarmila. Pomaga nam lahko tudi notranji vzgib, ki ga naši duši da Bog, ko smo tiho, ko molimo, ko obhajamo sveto mašo. Smemo zaupati v to, da nas Bog ne bo pustil samih v naši stiski.

Po: A. Grün, Ti si moj angel

Zahvaljen, Gospod,
za jasno sporočilo.

Ne hodite za njimi, praviš,
za krivimi kristusi in preroki.

Ves svet jih je poln.

Ponujajo nam odrešenje po svoji
meri,

odeto v tvoje besede.

Želimo ti ostati zvesti, vedoč,
da je vsak nov dan začetek konca.

Ob tempeljskih razvalinah
premišljujemo tvoje sporočilo
in ostajamo čuječi,

dokler ne prideš ustvarit
novega neba in nove zemlje.

Lk 21,5–19

PRIČAKOVATI GOSPODA

Sporočilo evangelija je, da Gospod ostaja z nami »vse dni do konca sveta«. Torej tudi (morda predvsem) v stiskah in preizkušnjah. Seveda moramo ostati tudi mi z njim, kar pomeni, da moramo biti zvesti njegovim besedam in se držati njegovega nauka. In kaj nam ta naroča? V današnjem evangeliju govori o koncu zgodovine

in koncu sveta, a to ne pomeni sejanja strahu in »paničnega čakanja« na konec. Prav zaradi možnosti napačnih nauk nam Kristus v evangeliju kliče: »Glejte, da se ne daste zavesti!« Ne smemo se pustiti zavesti krivim naukom o Kristusu, ki nas kot Božji Sin odrešuje. Ko sem bil pred leti v Angliji, me je ob vstopu v veliko knjigarno sprejela reklama: »Kupite si knjigo, ki vam bo razkrila revolucionarne stvari o Kristusu. Knjiga, ki bo uničila Cerkev!« Že skoraj deset let je od tega, a Cerkev še vedno obstaja. Nastajajo pa vedno nove knjige, ki govorijo o Kristusu kot nekakšnem čarodeju, guruju, »reinkarnaciji« te ali one osebnosti. Prav taki nauki, ki

sejejo zmedo, so zelo nevarni. Zato nas Kristus, naš Odrešenik in Božji Sin, svari: »Ne hodite za njimi!«. Današnji evangeljski odlomek lahko upravičeno razumemo kot nekakšno »nevtraliziranje« številnih »apokaliptičnih napovedi« o koncu sveta, o grozotah in katastrofah. Taka sporočila niso evangeljska. Sveto pismo uči, »naj verniki mirno delajo in jedo svoj kruh« (2 Tes 3,12). Naroča, naj vestno opravljamo svoje poklicne in stanovske dolžnosti in tako pričakujemo Gospoda. Z vestnim opravljanjem svojih dolžnosti v življenju ter z vztrajanjem v Kristusovem nauku »si bomo pridobili večno življenje«. Zato prosimo, da bomo zvesti Bogu in se ne bomo dali zavesti tujim naukom, ampak bomo hodili za Kristusom, ki nam bo dajal modrost in bo v težkih trenutkih z nami, da se nam še las ne bo izgubil z glave in bomo vedno čutili njegovo ljubečo bližino.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

In odprl je usta
in jih učil:
Blagor žalostnim,
zakaj ti
bodo potolaženi.
Veselite se
in radujte,
zakaj vaše
plačilo
v nebesih
je veliko.
(prim. Mt 2.5.12)

KAKŠEN JE POMEN KLEČANJA?

Klečanje za razliko od drugih molitvenih drž, kot sta npr. priklon ali poklek, pomeni dlje trajajočo držo v molitvi. Molitev na kolenih je bila navzoča v prvi krščanski skupnosti. V svetopisemski knjigi Apostolska dela piše o apostolu Petru: »... Pokleknil je in skupaj so molili« (Apd 20,36). Sam Kristus je v smrtnem boju v vrtcu Getsemani molil na kolenih (prim. Lk 22,41). Kljub temu pa ta molitvena drža ni bila v navadi v prvih stoletjih krščanstva, razen pri spokornih obredih. Pozneje, v 9. in 10. stoletju, se je med mašo uveljavila drža klečanja. Vendar pa je ta pomenila držo molitve in ne toliko same spokornosti. Ta pogled v zgodovino nam bo pomagal razumeti pomen molitve na kolenih. Ta tako lahko izraža dvoje: spokorno držo pa tudi držo češčenja. Klečimo, ker se počutimo majhni pred

Gospod Jezus,
izkusili smo
bolečino in žalost
in občutiti tvojo tolažbo.
To tolažbo
želimo deliti s tistimi,
ki so sedaj žalostni.
Pomagaj nam
najti način,
da pokažemo
svoje sočutje z žalostnimi,
osamljenimi,
s tistimi, ki so obupani.
Pomagaj nam,
da bomo občutili,
da si umrl, ker si nas ljubil.
V gotovosti, da je tolažba,
ki presega vsako spoznanje,
tvoje vstajenje.

Bogom. Majhni pred njim, ki je vse-mogočen in od njega vse prejemamo. Zato je vreden našega češčenja. Seveda pa nas Bog noče ponižati. S tem ko dajemo Bogu čast, ki mu pripada, sebi nič ne odvzamemo. Lepo pravi rek, da je človek največji takrat, ko kleči. Seveda v iskreni molitvi pred Gospodom. Tudi mi smo bolj svobodni, če v sebi pripravimo prostor Božji svobodi.

KAKŠNO SIMBOLIKO IMA ADVENTNI VENEC?

Kot že veš, ima adventni venec obliko kroga, zato ga tudi imenujemo venec. Krog ponazarja neskončnost in nam sporoča: Bog je večni, saj nima ne začetka ne konca. Venček je narejen iz vejic, ki jim mraz ne more do živlega. Zimzelene vejice so sicer značilne od pokrajine do pokrajine (ponekod so smrekove, drugod cipresine itd.), vse pa nam sporočajo, da je Bog vedno z nami – Emanuel (Mt 1,23) in nas ne bo nikoli zapustil. Štiri sveče so znamenje štirih adventnih nedelj kot nekakšnih korakov do božičnega praznika. Praviloma so vijolične barve, ki v cerkvi ponazarja spokornost, spreobrnjenje, ki bi naj spremljala samo pripravo na praznik. Vsako nedeljo gori po ena sveča več, veselje in pričakovanje se tako stopnjuje, rojstvo Božjega Sina pa je vse bližje. Nekateri jih razlagajo tudi kot štiri mejnike v zgodovini leta in človeštva: stvarjenje, učlovečenje, odrešenje in drugi Kristusov prihod. *Po: B. Rustja, Kruh in vino smo prinesli*

OZNANILA

1. V četrtek, 8. decembra 2016, bo ob 9.30 sveta maša ob prazniku Brezmadežnega spočetja Device Marije.
2. V nedeljo, 11. decembra 2016, nas bo obiskal oktet Šenturška gora nad Cerkljem na Gorenjskem. Sodelovali bodo pri sveti maši in po sveti maši zapeli še nekaj pesmi.
3. V soboto, 17. decembra 2016, bo ob 15h ADVENTNA DUHOVNA OBNOVA in priložnost za osebno sveto spoved. Lepo vabljeni.

SVETE MAŠE

- NEDELJA, 4. december 2016**
2. adventna nedelja
8.00 za + iz družine Uršej Kikel
9.30 za + Branka Pevec
- ČETRTEK, 8. december 2016**
Brezmadežno spočetje
Device Marije
9.30 sveta maša
- NEDELJA, 11. december 2016**
3. adventna nedelja
9.30 za vse žive in pokojne člane naše skupnosti
- NEDELJA, 18. december 2016**
4. adventna nedelja
9.30 za + starše Lovše, Mihelčič, Thomas, Wiesbauer

Za vas so že plačali!

Predstavljam si naslednjo situacijo: Stojim na banki. Pri sebi imam zadolžnico. Stopim k okencu. Tam stoji prijazen možakar s prikupno kravato. Ko preleti mojo zadolžnico, se tresem po vsem telesu. Potem priznam, da dolgovi žal ne morem odplačati. Čisto sem na koncu ... Kaj naredi možakar na okencu? Dvigne pogled, mi prijazno pogleda v oči in raztrga zadolžnico, tako da od

nje ostanejo le še drobceni koščki. »Nič hudega,« reče, »za vas so že plačali.«

Tako deluje spoved: »Za vas so že plačali ...« – Jezus je plačal zame! Ja, res je nepojmljivo, ampak Bog se je pred dva tisoč leti v resnici postavil na glavo, da bi odplačal naše grehe. Ko neko podjetje plača drese kaki nogometni ekipi, direktor podjetja seveda zahteva, da nogometaši v zameno na dresih nosijo ime podjetja in na ta način seveda podjetju povečujejo prepoznavnost in profit. Bog razmišlja popolnoma drugače. **Bog to dela iz ljubezni. Bog je ljubezen. In ljubezen ni preračunljiva in nikakor ne gleda le na lastno korist.**

In iz te ljubezni te Bog vabi, da se tudi ti opogumiš in opraviš sv. spoved; prosi ga za odpuščanje tistega, kar ni bilo ravno zgledno v tvojem življenju, pa četudi ti je že tolikokrat spodletelo v isti ali podobni situaciji. Bog v vsej zgodovini človeštva ni zavrnil še nikogar, ki ga je prosil odpuščanja. To ni samoumevno, če pomisliš, kako bi se odzval ti, če bi npr. tvoj prijatelj vedno znova počel isto sranje. Opravičil bi se ti, ti bi mu odpustil, on bi to ponovno naredil – v nekem trenutku ima vendar vsakdo poln kufer. Bog ne. Ne pozabi: Bog je ljubezen!

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33** (Matija)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes

Gorenjec taksistu: »Koliko stane do centra?« “20€.”

»Koliko pa za prtljago?«

“Zastonj.» Ah, potem mi pa peljite samo kovčke, jaz pridem peš za vami.«